

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Concilium Gangrense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](#)

Contilium Neocæsariense.

N VII. ¶ Presbyterum coniuio secularium nuptiarum interesse non debere, maxime cum præcipiatur secundis nuptijs penitentiam tribuere, quis erit presbyter qui propter coniuicium illis consentiat nuptijs.

O VIII. ¶ Si cuius vxorem adulterium commisisse, cum esset laicus, fuerit comprobatum, hic ad ministerium ecclesiasticum admitti non potest. Quod si in clericatu iam constituto eo adulterauit, dato repudio dimittere eam debet. Si vero retinere eius consortium velit, non potest suscepito ministerio perfui.

P IX. ¶ Qui ad miserit corporale peccatum & hic postea presbyter ordinatus est, si confessus fuerit q[uia] ante ordinationem suam peccauerit, non quidem offerat, maneat autem in alijs officijs propter eius studij utilitatem. Nam cetera peccata censuerunt plurimi etiam ordinatione priuari. Quod si de his non fuerit confessus, nec ab aliquibus potest manifeste conuinci, huic ipsi de se potestas est committenda.

Q X. ¶ Similiter & diaconus si in eodem culpæ genere fuerit inuolutus, sese à ministerio cohibebit.

R XI. ¶ Presbyter ante triginta annorum ætatem non ordinetur, quamuis sit probabilis viræ, sed obseruetur usq[ue] ad præfinitum tempus, Dominus enim trigesimo anno baptizatus est & tunc prædicavit.

S XII. ¶ Si quis in egritudine constitutus fuerit baptizatus, presbyter ordinari non debet. Non enim fides illius voluntaria, sed ex necessitate est, nisi forte postea ipsius studium & fides probabilis fuerit, aut hominum raritas cogat.

T XIII. ¶ Presbyteri qui conregionales non sunt, in ecclesia præsentibus episcopis vel presbyteris ciuitatis offerre non possunt, nec dare panem sanctificatum, nec calicem porrigit. Quod si absentes sunt ciuitatis sacerdotes, & fuerint inuitati ad dandam orationem, soli debebunt dare. Vicarij autem episcoporum (quos Græci coepiscopos vocant) constituti sunt quidem ad exemplum septuaginta seniorum. Sed tanq[ue] consacerdotes propter solitudinem & studium quod in pauperes agunt, offerant, & honorabiles habeantur.

V XIV. ¶ Diaconi septem esse debent secundum regulam, quamvis magna sit ciuitas, regule tam autoritas ista est, quod & liber actorum apostolice insinuat.

¶ Explicit Concilii Neocæsariense, q[uia] fuit, Anno dñi, CCC. XIII, in Ponto Polemoniaco

Incipiunt capitula Gangrenis concilij.

¶ De his qui nuptias dabant. Cap. I.

¶ De continentibus & vsu palliorum 12

¶ De his q[uia] carnes manducates dabant. 2

¶ Non debere mulierem continentiae causa

¶ Non debere seruum occasione religionis dominum contemnere. 3

¶ virilem habitum usurpare. 13

¶ De oblatione presbyteri coniugati. 4

¶ Non debere condementem nuptias à vi-

¶ Orationes ecclesie non debere contemni. 5

ro discedere. 14

¶ Non debere extra ecclesiam congregari. 6

¶ Non debere quemquam continentiae cau-

¶ De fructibus in ecclesiâ & non alibi dâdis. 7

sa filios suos negligere. 15

¶ De his quae in usus pauperum conferunt. 8

¶ Ne filij occasione religionis parentes suos

¶ Virginitati studentem non debere nuptias execrari. 9

despiciant. 16

¶ De his qui pro virginitate superbiant. 10

¶ Caput tondere mulieri non licere. 17

¶ Agapem fratrum non debere contemnere. 11

¶ Non debere die dominico ieunare. 18

¶ Non licere communia ieunia soluere. 19

¶ Communicandum in basilicis martyrum. 20

Incipit concilium Gangrense.

X
Anno dñi
533, in Pa-
hlagonia

Omnis honorabilibus consacerdotibus in Armenia constitutis episcopis. Eusebius, Alpius, Philetus, Eulalius, Pappus, Basilius, Bithinus, Heratius, Ipatius, Bassus, Eugenius, Gregorius, Elianus, Pressius, Eugenius, Quiconuerunt in Gangrense concilium in domino salutem. Quoniam conueniens sancta synodus episcoporum in ecclesiam Gangrensem propter quasdam ecclesiasticas & necessarias causas inquirendas, & ea quae secundum Eustachium gesta sunt dinoscenda inuenit multa fieri indecenter ab his qui eundem Eustachium secuti sunt, necessario statuit palam omnibus factis amputare vniuersa que ab eodem male commissa sunt. Declaratum est enim hos eosdem nuptias accusare & docere q[uia] nullus in coniugali positus gradu habebat apud deum, unde factum est ut mulieres multæ seductæ relictis proprijs viris, & viti vxoribus destitutis vinclum

Concilium Gangrense.

Fo. LXIII.

euolum coniugale dissoluerent, continentiam profitentes, quam cum retinere nō possent, adulterium cōmiserunt. Inuenti enim sunt dissensiones ac separationes in dominicis ecclesiis docere, id est traditiones ecclesiasticas, & ea quae in ecclesiis aguntur debere cōtemni, priuatisq; conuenticulis institutis atq; ad imitationem eorū quae in domo dei aguntur omnia p̄sumere celebrare. Adhuc etiā vestibus cōmunib; spretis nouos & insolitos habitus assumpſisse. Primitias quoq; fructuū & oblationes eorum, quae veterum instituto ecclesiis tribuit, fibimet vindicasse, id est propriā ratione doctrinā, tanq; sanctis fibi eas offerri debere, apud le & inter se dispensandas, seruos à dominis recedētes per hunc inusitatū religionis suæ habitum sub specie suæ religiōis dominos contempſisse. Mulieres quoq; p̄ter confuetudinē, & sui sexus ornatū hinc se iustificare credentes virilē habitū suscepſisse, pluresq; earum occasione religiōis tōnas genuini decoris comas penitus amputasse. ¶ Ieiunia quae in ecclesia p̄dicanſ con temnenda aſſeruiffe. Nonnullos etiā cibos carniū tanquā illicitos reputasse, in dominib; coniu gatoꝝ nec orationes quidē debere celebrari persuasiss, in tantū vt eadē fieri vident, & oblationib; quae in dominib; facta furent minime cōmunicandū esse decernat. ¶ Presbyteros vero qui matrimonia contraxerunt spēni debere dicunt, nec sacramenta quae ab eis conſciuntur attingi. Loca sanctoꝝ martyꝝ vel basilicas contemnere, & omnes qui illuc conueniunt & sacramenta conficiunt, reprehendere. ¶ Diuites fideles qui nō omnibus renuntiant quae possident spem apud dominū non habere. Et multa alia quae enumerare nulli possibile ē singulos quoq; eorum pro suo arbitrio constituere, vnuſquisq; eīm eorum per talem institutio nem ab ecclesiastico canone recessit, tanquam proprias leges fibimet condidisse p̄sumens. ¶ Sed nec cōmuniſ his omnibus & vna sententia est. Singuli eīm prout videtur & libet accusatiōnem ecclesiæ nitendo tanq; rector nō sit, vel addidit decreta vel minuit. ¶ Propter hoc ergo coactum est hoc conciliū in Gangreni ecclesia habitū canones istos exponere, quibus probantur memorati extra ecclesiam esse. Quod si per poenitentiā condemnauerint oīa hec quae male senserunt, tanq; à se non bene prolatā acceptabiles fiant, atq; ad eos singula quae debent cōdēnare, synodus credit exponēda. Quod si quis renuerit hāc q̄ hodie cōſtituta sunt tanq; hāreticus anathematizatus & dānatus abiiciatur. Et erit nō ſolū excommunicatus, verū etiā ab ecclesia abiiciatur extorris, donec depreceſtur episcopus, & de vniuersis quae penes eos deprehensa atq; detecta ſunt, prouiderit, quid horum ſuſcepſit obſeruandum.

¶ Capitulum primum.

¶ Si quis nuptias in accusatione duxerit, & mulierem fidelem ac religiosam cum viro ſuo dōr A mientem abominandam crediderit, aut etiam accuſandam tanq; non posſe coniugatos in re gnum dei ingredi, anathema fit.

II. ¶ Si quis carnem manducantem ex fide cum religione p̄ter ſanguinem & idolo im molatum & suffocatum crediderit, condemnandum tanquam ſpēm non habentē q̄ eas man ducat, anathema fit.

III. ¶ Si quis ſeruum alienum occaſione religionis doceat dominū ſuum debere contemne C re & eius ministerium deſtituere, ac potius non docuerit ſuo domino bona fide & cum om ni honorificientia deſeruire, anathema fit.

III. ¶ Si quis diſcernit presbyterum coniugatum, tanquam occaſione nuptiarum offerre D non debeat, & ab eius oblatione ideo ſe abſtineat, anathema fit.

V. ¶ Si quis docet domum dei contemptibilem eſſe debere & congregations quae in ea fi E unt, anathema fit.

VI. ¶ Si quis extra ecclesiam priuati populos congregans, contemnat ecclesiasticas fa F ctiones, aliter ea quae ſunt ecclesiæ voluerit vſurpare, non conueniente presbytero iuxta decretū episcopi, ipsamq; ecclesiā apud ſe ſine cōſilio episcopi cū p̄ſbytero agat, anathema fit.

VII. ¶ Si quis oblationes fructuum vel primitias ecclesiæ debitas voluerit extra ecclesiā ac G cipere aut dare, p̄ter conſientiam episcopi vel huius cui huiusmodi officia commiſſa ſunt, & non magis cū cōſilio eiusdem hāc agenda putauerit, anathema fit.

VIII. ¶ Si quis dederit vel acceperit fructuum oblationes p̄ter episcopum vel eum qui H conſtitutus eſt ab eo, ad dispensandam misericordiam pauperibus, qui dat & qui accipit, ana thema fit.

IX. ¶ Si quis virginitatem vel continentiam professus, tanquam abominabiles nuptias iu dicat, & non propter hoc ſolum quod continentia & virginitatis bonum sanctum proposi tum eſt, anathema fit.

X. ¶ Si quis propter dominum virginitatem professus in coniugio poſtos per arroganti K am vituperauerit, anathema fit.

XI. ¶ Si quis contemnendos duxerit agapem facientes, & p̄ter honorem domini fratres L , paupe-

Concilium Sangrense.

pauperes conuocantes noluerit communicare, vocationibus eorum tanquam nihil & quod fit dicens, anathema sit.

M XII. ¶ Si quis virorum putauerit sancto proposito, id est continentiae, conuenire, vt pallio vtratur tanq ex eo iustitiam habiturus, & reprehendat vel iudicet alios qui cū reuerentia biris vtruntur & alia ueste cōmuni quæ in vsl est, anathema sit.

N XIII. ¶ Si qua mulier suo proposito vtile iudicans, vt virili ueste vta ad hoc vt in virti habi tum mutatur, anathema sit.

O XIII. ¶ Si qua mulier derelicto viro discedere voluerit, soluto vinculo coniugali, nuptias condemnando, anathema sit.

P XV. ¶ Si quis dereliquerit proprios filios suos, & nō eos aluerit, & qd pietatis est necessaria non præbuerit, sed sub occasione continentiae negligendos putauerit, anathema sit.

Q XVI. ¶ Si qui filii parentes maxime fideles deseruerint occasione dei cultus, hoc iustum iudicantes esse, & non potius debitum honorem parentibus reddiderint, vt hoc ipsum in eis venerentur qd fideles sunt, anathema sit.

R XVII. ¶ Quæcunq mulier religioni iudicans cōuenire comā sibi amputauerit, quā deus ad velamen eius, & ad memoriam subiectiōis illi dedit, tanq resolues ius subiectōis, anathema sit.

S XVIII. ¶ Si quis tanquam hoc conuenire iudicans die domīnico ieunauerit in eiusdē diei contemptum, anathema sit.

T XIX. ¶ Si quis eorum qui proposito sunt continentiae præter necessitatem corporalem superbiat, & ieunia cōmunia totius ecclesiæ putauerit contemnenda, perfectam in sua scientia vindicans rationem, anathema sit.

V XX. ¶ Si quis per superbiam tanq perfectū se existimans cōuentus q per loca & basilicas sanctas martyris fiunt vel accusauerit, vel etiā oblationes quæ ibidē celebrantur spernendas esse crediderit, memoriasq sanctorum contemnendas, anathema sit.

X XXI. ¶ Haec aut̄ scripsimus, non absidentes eos qui in ecclesia dei secundū scripturas sanctum propositū continentiae eligunt, sed eos qui suscipiunt habitum eius, & in superbiam efferruntur aduersus eos qui simpliciter viuunt. Sed & hos condemnamus qui se extollunt aduersus scripturas & ecclesiasticos canones, & noua introducunt præcepta, & nos autem virginitatem cū humilitate admiramur, & continentia cum castitate & religione deo acceptissimam dicimus, & renuntiationē secularium negotiorū atq actuum cum humilitate approbadam laudamus, & nuptias vinculum, quod secundū castitatem secum perdurat, honoramus, & diuites cum iustitia & operibus bonis non abijcimur, & parsimoniam cū ueste humili non reprobamus, sicut etiam ornatū, præter corporis diligentiam infusatū laudamus. ¶ Dissolutos autem & fractos in vestibus incessus non recipimus, & domos dei honoramus, & conuentus qui in his fiunt, tanquam sanctos & utiles recipimus, proprietatem in priuatis domibus non concludentes, & omnem locum in nomine dei ædificatum honoramus, & congregationē in Ecclesia factam ad utilitatem cōmunem recipimus, & bona opera qua iuxta vires infratres pauperes exercentur secundum ecclesiasticas traditiones beatificamus, & omnia qua conuenient traditionibus apostolicis & sanctarū scripture præceptis in ecclesiastici exoptamus.

¶ Explicit Concilium Gangrense.

Incipiunt capitula concilij Sardicensis.

¶ Episcopum non debere ad aliam ciuitatem transferri.	¶ Ut ne ex laico quilibet ep̄us ordinetur	13
¶ Episcopum de prouincia ad prouincias nō transire, nisi fuerit inuitatus.	¶ Cap. I. ¶ Ut epi in aliena prouincia nō immoret,	14
¶ De duobus episcopis vnius prouincie inter se contentionem habentibus.	¶ De episcopis in aliena prouincia possessio-	15
¶ De episcopo adiudicato.	nes habentibus	
¶ De episcopis à synodo depositis.	¶ De clericorum excommunicatione,	16
¶ De quibus supra.	¶ Licere clericis, si iniuste fuerint excommu-	17
¶ De episcopis accusatis.	nicati, vicinos adire episcopos.	
¶ Ut episcopi passim ad comitatū nō pgāt.	¶ Non licere episcopo alterius clericum i sua	18
¶ De quibus supra.	ecclesia ordinare,	
¶ De quibus supra.	¶ De quibus supra	19
¶ De quibus supra.	¶ Ut extranei clerici apud Thessalonicanō tradent.	20
¶ De quibus supra.	¶ Clerici vim passi, aut persecutionem, si ad	
¶ De quibus supra.	aliam accesserint ciuitatem, non vetentur ibi morari qdū potuerint redire.	21

Incipit